

2003:

Route: +/- 180km

Moerzeke, Dendermonde, Buggenhout, Malderen, Steenhuffel, Merchtem, Brussegem, Kobbegem, Walfergem, Asse, Dilbeek, St-Ulriks-Kapelle, St-Martens-Bodegem, St- Gertrudis-Pede, Vlezenbeek, Gaasbeek, Oudenaken, Breedhout, Elingen, Kester, Oetingen, Vollezele, Nieuwenhove, Denderwindeke, Neigem, Gooik, Lennik, Borchtlombeek, St-Katharina-Lombeek, Essene, Meldert, Baardgem, Moorsel, Lebbeke, Dendermonde, Grembergen, Hamme

Deelnemers: 3200

Opbrengst: 15000 EUR

Leuk jullie weer te mogen vergasten.

Hou je vast en laat je dit jaar inpalmen door onze Bourgondische route.

Een route die onze hoofdstad Brussel streelt. Een route die kronkelt langs vele landelijke wegen. Een route die de groene gordel rondom Brussel blootlegt. Een route die je zinnenbeelden prikkelt. Een route die je doet verlangen naar meer.

Ik ben overtuigd dat je gretig uitkijkt naar een uitgebreide ontdekkingstocht. Kom, ik neem je mee en laat je hartje veroveren door de charme van die groene gordel. Waar zoveel verrassende plekjes je warm zullen maken en tegelijk zullen ontroeren. Kijk maar naar die glooiende akkers en uitgestrekte bossen en zwaarbeladen wijngaarden. Ervaar hoe mooi en eenvoudig het leven hier eigenlijk is. Behalve mooie landschappen zal je tijdens onze ontdekkingstocht door dit stukje Vlaanderen heel wat mooie monumenten en brouwerijen aantreffen.

Het is dat pure genot dat ons samen brengt. Die geuren en kleuren bijna aanraken en onderweg even stoppen voor een heerlijk streekgerecht of een lokaal streekbiertje. Je zal zeker niet teleurgesteld terug naar huis rijden. Want ik weet dat je na deze kennismaking hunkerend naar meer terug zal aanbelden in deze regio.

We bieden je dit jaar een vrolijk proevertje van deze groene gordel, die in het oosten aansluit bij het Hageland. Het is deze gordel die als een mooi stukje natuur met holle wegen doorsneden door talrijke beekjes en voorzien van charmante dorpjes onze hoofdstad omsluit. Majestueuze kastelen en prachtige kerken getuigen van een rijk en bloeiend verleden. Wanneer je actief deze streek wil verkennen ben je aan het juiste adres. Stap op... start die motor en rij mee. Geniet mee, doe mee...want... .

Want kiezen voor een ontdekkingstocht doorheen de groene gordel is kiezen voor afwisseling, kiezen voor iets moois, kiezen voor iets lekkers én het werkt uiteindelijk verslavend. Want kiezen voor deze tocht is in de voetstappen van Breugel treden. Hier vond hij zijn inspiratie. Hier waar de geuze, de kriek, de lambiek bij een boerenboterham met plattekaas thuis hoort.

Gluur onderweg door het ijsbos en zie daar het kerkje van Sint-Anna-Pede dat Pieter Breugel de Oude schilderde in zijn "Parabel van de Blinden".

Kijk voor dit prachtig stukje natuur ook eens links en rechts en je zal meerdere brouwerijen tegenkomen.

De eerste op je ontdekkingsstocht is de brouwerij Palm ... waar Brabant trots op is.

Palm, geboren te Steenhuffel is een bier van hoge of bovengisting. Dat betekent dat het gistingsproces gebeurt op een temperatuur van 15° tot 20°C. Met een alcoholgehalte heeft dit dus niets te maken.

Bieren van bovengisting hebben meestal een donkere kleur. De oorsprong van deze brouwerij is 1747. Hier maakt men melding van een brouwerij "Den Hoorn" gelegen tegenover de kerk van Steenhuffel. In 1800 behoorde de brouwerij toe aan de familie De Mesmaecker. In 1908 huwde Henriette De Mesmaecker met een brouwerszoon uit Wieze, Arthur Van Roy. Hij bouwde, ook na de vernieling van 1914 de brouwerij uit. Hij geloofde rotsvast dat zijn bier bijval zou kennen niettegenstaande de opmars van de succesrijke pilsbieren. In 1974 kreeg de brouwerij haar huidige naam de NV Palm, één van de weinige familiebrouwerijen die haar onafhankelijkheid kon bewaren.

Terug de hort op en via stemmige landelijke wegen rijden we de natuur in. Het landschap wordt hier nog gedomineerd door een beekje. Zeg niet zomaar beekje tegen de molenbeek. Haar bron ligt in Zellik zo'n 70 meter boven de zeespiegel. Elke beek van enige betekenis telde vroeger langsheen haar loop enkele watermolens. Gluur door de bossen en zie ze staan.

Stilaan krijgen we via heuveltoppen en stemmige valleien Brussel in zicht. Kijk ver en tuur over de horizon heen. Je zal zeker het atomium zien.

Laat je nogmaals verleiden tot een brokje geschiedenis in een prachtig decor.

Neem nu brouwerij Girardin, in Sint-Ulriks-Kapelle, gesticht in 1845 als onderdeel van het landgoed van een edelman. Deze brouwerij kent reeds vier generaties van brouwers. Zij houden hun traditie in eer en brouwen nog steeds de Lambik. De ligging van deze brouwerij is uniek, reeds van ver zie je de hoeve liggen op de top van de Lindenberg. Niet voor niets kunnen we hier spreken van de 'Château d'Yquem' van de lambikbrouwerijen. Naast lambik brouwt Girardin ook nog een pilsbier namelijk de Ulricher. Ook brouwerij Lindemans kent een rijke traditie. In 1809 exploiteerde de familie Lindemans reeds een boerderij te Vlezenbeek, het "Hof ter Kwade Wegen". Deze vroegere woning draagt het jaartal 1869 maar in de gevel staat 9681. Had hier iemand teveel gedronken?

Reeds in 1829 betaalt Judocus Lindemans zijn belastingen als brouwer. Maar om ook tijdens de wintermaanden zijn knechten aan het werk te kunnen houden had 'Den Duc' een lambiekbrouwerij op zijn boerderij ingeplant.

Door zich te specialiseren in zoete fruitbieren kende de brouwerij een felle opmars, zo fel dat de eigen lambiekproductie ontoereikend was. Weet je dat Geuze terecht de champagne onder de bieren genoemd wordt?

Het is een aromatisch en zeer complex bier met wortels in de middeleeuwse brouwtraditie en uniek voor ons landje. Aan het beslag wordt geen biergist toegevoegd. Het gist volledig natuurlijk onder invloed van de natuurlijke brettanomyces-gisten, die vrij in de lucht leven.

Het resultaat is de Lambik. Geuze wordt gemaakt door lambik van één tot drie jaar oud te versnijden. De Lambik wordt gelagerd in eikenhouten fusten die de geuze uiteindelijk een aroma geven van hout, fruit en iets floraals. Zijn smaak is zuur en droog. Traditionele geuze hergist altijd op de fles en kan, indien correct bewaard, 10 tot 20 jaar goed behouden blijven.

Alvast één gouden tip wil ik je meegeven : een toast van witbrood met roomkaas en gerookte zalm, gekruid met zwarte peper en weinig zout, fijngesnipperde ui en bieslook en een heerlijke geuze van de brouwerij Girardin, een heerlijke aperitief om je gasten eens goed te verwennen.

Terug de hort op en proef verder de sfeer van deze prachtige omgeving en...

laat je vooral veroveren door hét pronkstuk tijdens deze ontdekkingsstocht, het kasteel van Gaasbeek, in het Pajottenland.

Deze prachtige burcht werd in 1236 gebouwd door de hertog van Brabant als bevestiging van zijn machtige positie en als strategisch verdedigingsbolwerk tegen de toch frequente aanvallen vanuit de naburige graafschappen Vlaanderen en Henegouwen. Dit kasteel werd meermaals verwoest en gerestaureerd.

Sinds 1924 is dit kasteel, dat een waardevolle en bijzonder fraaie kunstcollectie bezit ook voor het publiek toegankelijk. Dit kasteel is omringd door een prachtig park en een zeer merkwaardige museumtuin.

Bij het buitenrijden van Gaasbeek zal je vast en zeker een zeer merkwaardige toren opmerken. Zie daar, de zendmast van de VRT. Niet zomaar een mastje, ééntje van 300 meter hoog. Merkwaardig schouwspel temidden dit heuvelland ! Niet ?

Weet je eigenlijk waar de naam Pajottenland vandaan komt. Neen ?

Deze poëtische naam voor de Vlaams-Brabantse streek komt in geen enkele oorkonde of archief terug. Zelfs op een landkaart vind je deze term niet terug. De streeknaam is ontsproten uit de fantasie van de jonge advocaat Frans Jozef de Gronckel. Onder het pseudoniem Franciscus Twijfelloos publiceerde hij in een Gentse krant een reeks artikelen over de geschiedenis van zijn geboortestreek. Hij noemde deze streek met veel verbeelding en humor "het land van de payotten". Maar echte naambekendheid zou deze streek krijgen toen in 1899 een weekblad onder diezelfde naam verscheen. En in 1911 vind je deze naam ook terug in 'Le Brabant inconnu' één van de toen nog weinige toeristische gidsen.

Laat je dus maar eens goed gaan en snuif die sfeer op. Laat je ontroeren door een charmant dorpje, een frivool niemendalletje, een bochtige parcours. Laat je meeslepen in de prachtige vergezichten. Maar vooral, keer met een warm hart terug naar Moerzeke.

Zo kunnen we de mensen van de Vlaamse Vereniging voor Autisme ook een hart onder de riem steken.

Tot ziens in Moerzeke en een fijne rit toegewenst,

Geniet maar met mate...

Herfstrit uit de diepte: nabeschouwing Herfstrit 2003

Wie kan me nu eindelijk eens zeggen de hoeveelste editie dit eigenlijk feitelijk is. Ik ben de tel kwijt maar wie is de tel niet kwijt?

Soit, men vraagt mij om een stukje te schrijven over ons mega-evenement. Eigenlijk kan ik dan zeer kort zijn maar nu laat ik me graag eens nostalgisch gaan...

Na ontelbare fijne voorbereidingen was het weer zover. De voorstelling aan de leden, wat voor mij steeds een rilling teweeg brengt. Zal iedereen wel datzelfde gevoel krijgen en weet iedereen zich te ontspannen? Kan de groep samenblijven in het systeem D ? Vragen die ach wees eerlijk, zo klein zijn maar toch veel gevoelens losmaken ....dus de hort op.

Hartverwarmend is het, als je zelfs oude rotten en jonge spruiten kan amuseren. Gaandeweg merk je dat iedereen fun heeft. Leuk is het als je die grote groep kan samenhouden. Want dat is een voorbereiding toch, een groepsgebeuren, niet? Iets waarvan je weet dat er een sterke groep moet staan. Na vele verkenningen merkje dat er een zeer goede sfeer is en dat iedereen samen wil rijden. Fijn toch, voor zo een uiteen lopend publiek. Dan weet je dat het niet stuk kan en dan weet ik waarvoor ik het allemaal wil doen, toch?

Maar onvermijdelijk komt die zware dag, de voor iedereen (of bijna iedereen) - alle hens aan dek dag. Maar wie krijgt op onze zondag dat warme gevoel niet, als Jan met de pet of Mie met haar trotinet het dorpsplein komt oprijden. Onderweg blijf ik graag even stil staan om stiekem te luisteren naar hun commentaar.

Wat een allegaartje merk je dan op. Maar een schat aan informatie krijg je toch een tikkeltje ongewild, soms met een jus overgoten dat niet echt relevant is. Maar wie ligt daar nu nog van wakker. Sommigen kankeren over verdraagzaamheid en voor anderen kan het" niet snel genoeg zijn. Maar het merendeel is enthousiast en daar doe je het uiteindelijk voor. In de wetenschap dat er op het eind van de dag een ferme, dikke, vette cheque kan weggegeven worden.

Maar de sfeer onderweg is echt om van te snoepen. Nog steeds krijg ik kippenvel als ik die massa zie slingeren door het landschap of als je die massa hoort kibbelen in de sporthall.

Het is juist dat kippenvel dat ik graag nogmaals zou gewaarworden en dat kan enkel als we er allemaal in geloven. Geloof me, echt allemaal.

Met een beetje verdraagzaamheid en een dosis gezond verstand komen we samen zeer ver, toch op zijn minst 180 km... elk jaar weer.